

1752 dom 1 a trinit blev Hans Daugård og hustru publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1753 dom viridium blev Hans Madsen af Vesterbæk publice absolveret for drukkenskab og slagsmål. På den dag hand har været til guds bord.

1753 den 3die søndag efter påske blev Peder Christensen af Oved og Anne Jensdatter publice absolveret for deres synd mod det 6te bud.

1753 den 11te søndag p trinitatis blev Dorthe Jensdatter af Nordenskov publice absolveret for synd imod det 6te bud. Udlagt til barnefader Peder Thomsen den yngre af Nordenskov.

1754 dom esto mihi blev Kirsten Christensdatter af Vesterbæk publice absolveret for synd mod det 6te bud. Udlagt til barnefader Niels Hansen af Roager sogn i Vesterbæk by.

1754 sct michelsdag blev Kirsten Christensdatter af Vesterbæk publice absolveret, for hendes barn af hende var opprimeret.

1756 dom 2 ab epiphan blev Peder Thomsen den yngre af Nordenskov publica absolveret for synd mod det 6te bud.

1756 dom 14 a trinit blev Lambert Christensen og hustru i Hostrup publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1758 dom 17 p trinit blev Eske Jessen fra Rabæk Oddum sogn publice absolveret for synd imod det 6te bud.

1758 festo michel blev Karen Hansdatter af Præstegården publice absolveret for synd mod det 6te bud. Udlagt til barnefader Eske Jessen af Rabæk Oddum sogn.

1761 christi himmelfartsdag blev Thomas Jensen og hustru af Gravlund publice absolveret, for deres barn af dem var opprimeret.

1763 mariæ besøgelsesdag blev Peder Christensen og hustru af Abildhede publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1766 feria 2 pentec blev Søren Madsen og hustru af Hostrup publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1774 festo mariæ annunciat blev Poul Eriksen og hustru af Øse publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1775 onsdagen den 5 april blev Peder Nielsen og hustru af Heager publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1775 5te søndag efter påske blev Mogens Nielsen og hustru af Vesterbæk publice absolveret, fordi deres barn af moderen var opprimeret.

1778 2den pinsedag blev Christen Hansen og hustru Kirsten Pedersdatter af Heager publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1778 2den pinsedag blev Mads Pedersen og hustru Maren Jensdatter af Oved publice absolveret, fordi deres barn af dem var opprimeret.

1787 Da jeg underskrevne Anne Nielsdatter af Øse sogn med min uforstandige og uefterrettelige beskyldninger mundtlig og skriftlig har fornærmet min sjælesørger, der har villet sørge bedre for mig, end jeg selv har villet. Da jeg mere end engang både hemmelig så også i medhjælpernes påhør er bleven kærlig advaret og påvirket af min lærer om forbedring i mit liv og levned, men desværre alt dette uagtet, er blevet fremturende udi et hor, så det være til alt værre og dermed skadet mere min sjæl, forarget min næste og bedrøvet min lærer, men jeg nu, med Guds mål, formedelst såvel S.T. hr. herreds provst C. Sidelmanns, som også min sjælesørgers samtale er bleven overbevist om hvor grueligt jeg har faret vild, så tilstår jeg herved åbenbar for Gud og for mennesken at have i mange måder fejlet og fortjent straf, men afbøde mine fejl, lovende herefter at vandre sådan, at min lærer såvel som enhver sand christen må se fagter hos mig de hører til og er virkningen af en sand omvendelse, ligesom jeg og her forpligter mig til, at min herved tilståede fejl skal stå mig åben, dersom det modsatte herefter skulle findes hos mig, så jeg også i så fald godvillig underkaste mig lovens videste strengthed og da jeg i dag er tilholdet at indfinde mig hos min lærer til ydermere undervisning om mine hellige pligter, har jeg annammet mig til herrens nadver, så skal jeg og med glæde indfinde mig dertil. At således er min alvorlige og frivillige tilståelse, underskriver jeg dette såvel i forlæmædtes som også Øse sogns medhjælperes nærværelse. Øse Præstegård den 8 marts 1787. Anne Nielsdatter. Således i dag passeret i vor overværelse. Sidelmann. O. Hjerrild. H. Hjerrild. Som medhjælperer underskrive Niels Thomsen, Peder Thyssen Clausen.

1791 den 5 august visiterede jeg i Øse hovedkirke, hvor og annexmenigheden af Næsbjerg var tilståede. Særdeles velfornøjet med menighederne og ungdommen.

1793 I anledning af en stridighed, der tid efter anden har været og især søndagen den 4 august sidstafvigte til megen forargelse og Guds navns vanære opkom mellem Jens Sørensen og hustru i Heager på den ene side og deres aftægtskone Kirsten Christensdatter sl. Lambert Jensens enke på den anden side, ved hvilken lejlighed er falden nogle ærerørige ord mod den sidste, ere begge parterne søndagen den 11 august bleven indkaldet for mig H. Hjerrild, deres sognepræst, der i mine 2de medhjælperes overværelse, have irettesat de skyldige og ellers formanet dem alle til herefter at skye al lejlighed til med forligelsesmål. Forliget blev sluttet imellem dem på vilkår at:

1. Jens Sørensen og hustru en for begge og begge for en for deres ærerørige ord mod Kirsten Christensdatter giver til de fattige 1 mk. danske.
2. at såvel den ene som den anden part i den kommende tid vogter sig for at lade hinanden noget høre om denne dag eller taler derom til andre.
3. at al ord som af den ene part mod den anden er falden skal være døde og magtesløse, med mindre ny uenighed, som Gud forbyde, skulle indtræffe, da denne sag så står ganske åben og må forfølges som ny sag.

At vi dermed er fornøjede, samt ved Guds nåde håber at holde, hvad som lovet er, det vedstår vi med vore hænders underskrift. Øse Præstegård den 11 august 1793. H. Hjerrild. Jens Sørensen og Else Thomasdatter. Kirsten Christensdatter sal. Lambert Jensens enke. Til vitterlighed Peder Nielsen, Andreas Michelsen.

De i året 1806 ved den i Holsteen værende armee ansatte feldpræster have efter hans kgl. højheds kronprinsens befaling, ført nøjagtig og fuldstændig protokoller over samtlige ved dansktalende regimenter forefaldende forretninger såvelsom over døde og kommunikanter.

Efter at nu feldpræsterne ere blevne entledigede fra deres embede, har Kancelliet under dags dato tilskrevet biskoppen over Sjællands Stift, at de ommeldte, nu af feldpræsterne gennemførte embedsbøger, skulle afleveret til provsten over Garnisons og Holmens menigheder her i staden for at opbevares i fremtiden, og at det skal være pligt for fornævnte provst, at udstede enhver attest, som nogensinde af disse bøger måtte fordres.

I at tilmelde deres højvelærværdighed dette til behagelig efterretning, skulle dette Kol værte

1807 Underskrevne Niels Hansen, parcellist på Øse Præstegårds mark, tilstår hermed, at jeg i min skrivelse, dat. Kyhinge den 2. okt. 1807, groveligen og uden årsag i flere måder, særdeles hvad fattig væsenet og den af præsten holdende extra skats mandtal angår, har fornærmet min sognepræst hr Hjerrild. Hvilken min grove og fornærmelige skrivelse jeg ej alene hermed forsikrer, at jeg af hjertet fortryde, men (håber) tillige, at sådant må af bemte min sjælesørger vorde mig tilgivet, ligesom jeg intet haver eller kan have imod, at denne min opførsel i tilfælde at jeg på lignende måde (det gud forbyde) atter skulle begå mig imod ham, skal være anset, for det den er og vorde overgivet til høje øvrigheds kendelse, som uafgjort.

Denne min forpligt underskrives ikke alene af mig selv, men til ydermere forsikring tillige af sognefogden Niels Pedersen og medhjælperen Peder Thyssen Clausen Øse. Øse Præstegård den 15. november 1807. Niels Hansen. Som overværende Niels Pedersen, Peder Thyssen Clausen.

1807 Venligst P. M.

Jeg indlader mig idag til eder med en vitløftig samtale, som i lang tid har lagt mig på sinde, da jeg tror at di har til mig en særdeles goede som vist er kommen for hans troe tjeners skyld, især Jens Madsen, som ved en meget net og høflig tale begængede mig og fortørnede Gud og siden lod mig tiltale ved 2 mænd. Men hvad siger Salomon: Hvor ingen åbenbaring er, der gør folket sig tøjlesløst og på en opblæst er dumheds list og han handler ligesom hans stolthed bruser op. Ved den lejlighed er jeg og bleven optengt imod dem hvor til gives og flere anledninger fra en ældre tid. Min moder var en venlig qvinde uden nogen forsvar og forladt af hinder mand. Hvorledes blev hun behandlet. Min gud han hjalp dog at hun fik hus og en liden almisse, dog vel ikke den fjerde part imod dem som til den dag får almisse. Gid gud kender deres trang såvel som hendes, den tid da hun var trængende, men hvad skete da hun ved døden afgang. Ingen kunne med rette have dømt mig fra hvad min fader efterlod sig, hvilket kunne have været mig til stor tjeneste, men smok alting på auction efter hendes død, endog en vevold kosted 10 rd., endnu til vitterlighed H.S. Hostrup og i 3 år af mig betalt og hun lovede, at den skulle tilgå mig efter hendes død, men ikke at beundre hendes ord stod ej i levende live, langt mindre stunget af dem efter hendes død og der foruden måtte jeg i mange måder være begge mine afdøde forældre til hjælp.

Den tid og fader såvelsom moder som enhver dam mand med billighed kan tilstå og efter min af Gud sig (sikre) rigtig (forløb) troel foregende og hvad den liden formelte molte hed på bart bund. Derfor om ikke forordningen, så dog en særdeles kærlighed kunne have lilladt mig det ringe efter min fader, eftersom han ikke var en almisse lem og desuden jeg betalte hans henfart og nød ej imod end allene for ligkisten. Jeg tror dog vist nok, at en lig begængelse koster noget mere end allene de 4 fjelle som gjemmer vores lig. men der kan jeg ikke sige, at der fandtes nogen kærlighed hos deres velærværdighed, ja og i henseende til extra skatten, som jeg har måttet betale, når jeg har lagt i kongens tjeneste, som jeg ved min hjemkomst igen har måttet trygle mig til at få godtgjort. Deraf sees at retten er kun liden, når man ikke selv ved at tale derom, ja og en bevis ved mandtallet til januar måned 1807, da den var gjort før jeg kom hjem af kongens tjeneste og jeg kan med billighed slutte mig til, at jeg blev ikke anført, men dog m?? betale jeg siøneh og at det strider imod ærlighed og dersom di tror, at det ikke er

sandt, så kan min qvitteringsbog udvise noget derom. Rytter hest hold for året 1804 er og bleven betalt. Jeg må vel takke for 3 skp. rug. I det hele er den ven meget god, som giver een gang og tager 10 gange igen. Jeg beder, at de ikke forkaster min ringe skrivelse, men tager den i betragtning. Den sor ommeldte årsag har givet mig lejlighed hertil og dersom di forkaster hvad som meldt er, da skal di viselig ej forkaste hvad som efterfølger, thi Gud er en herre over alle ting og uddeler døden til enhver som han finder best tjenligt.

Mine år har været meget tunge, ja og fra min første ungdom af, men jeg har og en stor årsag frem for andre at takke den gode gud, som allene har været min hjælper i alle mine dage, han vil og være alle deres forsvar, som i troen formedelst Jesum Christum lade ham den O gode Gud Stærk ? alle i den tro ved din gode helligånd indtil Jesu Christi dag.

Efter Guds tilladelse har en talrig fjende omgivet vore grænser, men alt for syndens skyld, til dette folk, som ej bliver straffet, di fremturer i det onde efter hver alle kød og blod og lever Adams bryst, men om det er den allerhøjeste vilje, at krigen skal bryde ud, så vil den store hovmod vistnok blive nedlagt som udi disse tider hersker iblandt mennesker i ånd og klæder, som er en bevis på det som ligger skildt i hjertet, thi enhver søger sin egen ære og egen fordel, uden videre hensigt til andens vel, men O gode Gud, skån os for den blodige krig og lad os æde vort brød med og iblandt vore egne lands christne medmennesker, så længe som vi skal være på denne verdens ø, at vi ved endnu kan forvente en glad evighed og at vi kan møde den store over ager som engang vil fremkalde os alle for sin domstol som rene og retfærdige og vi den, som ej for den dag er ?????, hvad vil de stolte og opblæste svare, som forvende og forkaste de hellige ord, ja og forkaste Guds egen søn med sin for os skyld gørende forsonings kravt, endog de som ere overherre her i høj og nederig stand og ikke dømmes, som de på hin dag, vor svare de vil, han dem anvist nok finde en retfærdig dom. O gode Gud, unde os din nåde, at vi den dag må med dig med glade hjerter og indgå med dig i den evige hellighed. Der hjælp os O gode med din ånd og råd for Jesu Christi skyld. Amen.

Hvad er det ½timelige at regne imod det evige. Vi som her på jorden eie dog ikke det mindste og dog strider med hver andre derom, ere vi da ikke dårer i vore hjerter, at elske det som ikke hører os til. En venlig hilsen fra mig til eder alle. Kysing den 2 oktober 1807. Niels Hansen.